

Voordracht Jeanne Immink door Harry Muré

Ik mag jullie iets vertellen over Jeanne Immink, de persoon om wie het gaat.

Ze werd geboren in 1853 in Amsterdam, en is de eerste grote sportvrouw van Nederland. Ze beklom de moeilijkste en hoogste bergen in een tijd dat vrouwen nog niet eens mochten fietsen of hardlopen.

Op de muurschildering staat Jeanne Immink afgebeeld aan de hand van een foto uit juni 1893. Een veertigjarige vrouw in mannenkleden met stropdas, de broekspijpen in de laarzen. Op het hoofd een ruitershelm tegen vallend gesteente en aan haar riem een zweetdoek. Dat was nog nooit vertoond. Adrenaline driehonderd meter boven de afgrond van de Kleine Zinne, de symboolberg van het sportklimmen in de Dolomieten.

‘Alstublieft, wilt u een ogenblik vriendelijk in de diepte kijken.’ Dat vroeg metgezel Theodor Wundt toen hij de foto maakte halverwege de beklimming. Het blijft een van de meest spectaculaire beelden uit de historie van het alpinisme.

Theodor Wundt was een Duits officier en sportfanaat. Dankzij hem is Jeanne Immink de eerste klimmende vrouw van wie er actiefoto's zijn. Hij liet haar poseren op de flanken van de Matterhorn die door Jeanne zelfs van twee kanten werd beklommen.

Jeanne Immink gaf de mannen het nakijken. Behalve in de rotsen van de Dolomieten kon ze ook in de sneeuw en het ijs van de Zwitserse bergreuzen uit de voeten.

Ze beheerste de vierde graad, het hoogste niveau tegen het einde van de negentiende eeuw. Er bestonden nog geen haken en karabiners. De touwen waren van hennep die vaak stijfbevoren en onhanteerbaar waren.

Op haar naam staan zeventig geregistreerde beklimmingen, haar privé- en oefentochten niet meegeteld. Ze probeerde telkens iets nieuws toe te voegen. Een andere route of een onbeklommen top. Jeanne Immink is ook de eerste vrouw die winterbeklimmingen uitvoerde, de moeilijkste discipline van het alpinisme.

Jeanne leidde vanaf haar twintigste een zwervend bestaan. Meteen na het huwelijk emigreerde ze met haar man van Amsterdam naar Zuid-Afrika. Hun kind accepteerde ze niet. Ze pleegde overspel met een rijke Britse officier en vergezelde hem naar India. Toen ze ongewenst in verwachting raakte, vertrok ze naar Zwitserland, voorzien van een levenslange alimentatie. Ze beviel van een zoon die ze deze keer met zorg omgaf.

In Zwitserland raakte ze in de ban van de bergen. Ze knoopte nooit meer een langere relatie aan en had geen vaste woon- of verblijfplaats. Met haar zoontje ondernam ze bergtochten tot boven de drieduizend meter.

Jeanne Immink maakte haar zware tochten altijd samen met een vriend of touwgenoot die ze op een berghut ontmoette. Ze was lid van de ook vandaag nog exclusieve Oostenrijkse Alpenclub en van de Italiaanse alpiene club in Milaan die alleen toegankelijk was voor prominente klimmers.

In Nederland bestond nog geen alpenvereniging, al waren er mannelijke klimmers en spoedig na 1900 ook enkele vrouwen.

Ondanks haar nomadenbestaan is Jeanne Immink haar eigen land altijd trouw gebleven. Ze ondertekende haar berichten in de tochtenboekjes van de berggidsen telkens met 'Jeanne Immink aus Holland'.

Ze had een drietal vaste Zuid-Tirolse berggidsen die stonden te popelen om toeren met haar te ondernemen. Jeanne was reclame voor hun beroep in de hoogste moeilijkheidsgraden.

Haar naam is op drie plaatsen verbonden met de bergen. Tijdens een val in de sleutelpassage van een Dolomietenwand werd ze gered door het touw. Sindsdien staat die plek bekend als de Mensenval. Ze overleefde omdat ze bij een zadelmaker een leren gordelriem met twee ijzeren ringen had laten maken, het prototype van de klimgordel.

Er zijn twee bergen naar haar genoemd. De Cima Immink in de Dolomieten en de ernaast gelegen rotstoren Campanile Giovanna. Samen vormen ze de naam Jeanne Immink. Het is een eer die nooit aan een andere Nederlander werd toebedeeld.

Jeanne Immink overleed op 76-jarige leeftijd in Milaan. Natuurlijk was ze ook een heel klein beetje feminist. Na de verovering van een onbeklimbaar lijkende Italiaanse berg liet ze op de top in een fles een briefje achter met de volgende tekst: 'Leve Holland, leve Italië. Ik nodig de heren alpinisten uit mijn stappen te volgen.'

Bergklimster Jeanne Immink heeft nu houvast op de muur van Lister. Het is een van haar beste toppen.

Ik dank u voor uw aandacht.